

paa en Forandring i Redactionen, hvilket jeg, dersom Ingen forlanger, at det skal afstemmes, mener kan vedtages uden Afstemning. (Ophold). Det bliver altsaa at ansee for vedtaget.

Derefter bliver Lovudkastet i dets Heelhed at sætte under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal kun ledsage dette Lovudkast paa dets fremtidige Vandring med mine bedste Ønsker. Jeg har i den Henseende nogen Skyld paa min Samvittighed. Jeg har tidligere været med at skyde tilside et Forslag til en udførlig Communallov, der var foreslaet af en æret Rigsdagsmand, der tidligere havde været Indenrigsminister, da dette ikke efter min Mening fyldestgjorde de Fordringer, der maatte stilles til det. Jeg har i sidste Sæsson gjort Mit til, at et Udcast til Reformer i Communalvæsenet i Kjøbstæderne blev sfernet, da jeg meente, at dette Forholds Ordning slet ikke burde see uden i Forbindelse med et andet ikke mindre vigtigt Skridt, og Landstinget gav denne Udtalelse Medhold. Jeg troer, at her nu foreligger et Lovudkast, der tilfredsstiller alle billige Fordringer, og vil altsaa ret inderligt ønske, at det maa blive til Lov, idet jeg har den Overbeviisning, at det ikke blot vil blive det største Gode for Kjøbenhavn, men at det ogsaa for Communalvæsenet i det Hele taget og for hele Frihedens Udvikling ikke vil være uden stor Betydning, at Rigets Hovedstad, der ved alle store Momenter i vor Historie har indtaget en saa fremragende og hæderlig Plads, kommer til større Raadighed over sine egne Kræfter. Det, hvorpaa jeg især grunder mit Haab, er, at de Indvendinger, der ere reiste imod Loven, ere af høist forskjellig og tilveels hinanden op hævende Natur. De Grundringer, der væsentligt ere gjorte gjældende fra enkelte Sider i Landstinget, gaae ud paa, at en større Indflydelse baaede paa Borgemeistervalget og navnlig paa Overpræsidentvalget vilde skydigere tilfredsstille de Fordringer, man troede at maatte gjøre til Communalbestyrelsen. Det har dog ikke vundet Landstingets Bisald, at saadanne Fordringer, ialtsald nu, skulde stilles; men de

Medlemmer af Udvalget, som have reist dette Spørgsmaal, have ligesaafuldt som Udvalgets øvrige Medlemmer været enige i at vedligeholde en aldeles skarp og klar Adskillelse mellem Magistrat og Borgerrepræsentantskab, saa at paa den ene Side Magistratens frie Medvirkning skulde udkræves for at tilveiebringe en communal Beslutning, og paa den anden Side Borgerrepræsentanterne holdes ude fra Indblanding i den egentlige Administration. Denne Opposition kan jeg saaledes meget vel forstaae; den er ikke i mindste Maade i Strid med en selvstændig og dygtig communal Udvikling. Vil man derimod gennemgaae Acterne under Sagens tidligere Forhandling, vil man see, at man da ikke har næret mindste Betænkelighed ved Regeringens Udnævnelse af Overpræsidenten eller Stadfæstelse af Borgermestre og Raadmænd, men at man endog ikke har havt den mindste Scrupel ved, at intetsomhelst Budget kunde vedtages eller erholde Lovgyldighed uden Regeringens Samtykke, hvorimod man har sat den største Priis paa at sammenblande Magistrat og Borgerrepræsentantskab paa en saadan Maade, som vilde tillintetgjøre begges frie og dygtige Virksomhed. Jeg veed ikke, om Sligt vil dukke op igjen; men man vil see et godt Barsef for Loven deri, at den har holdt den rette Linie, og at Modsigelserne reise sig fra saa forskjellige Standpunkter; jeg troer, at de, der her ere besejrede, vare de meest berettigede. Jeg stemmer altsaa for Lovens Vedtagelse.

Besvarelse: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at, naar den ærede Ordfører har indledet sit Foredrag med en Udtalelse om Lovudkastet, og navnlig om, at det skulde være særdeles godt og tilfredsstillende, saa har han, antager jeg, kun gjort denne Udtalelse som Medlem af og ikke som Ordfører for Udvalget; idetmindste kan jeg for mit Bedkommende ikke vedkjende mig den.

Ordføreren: Ja, jeg troer dog, at jeg ialtsald er i Overensstemmelse med Udvalgets Fleertal.